

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 21. februar 2008
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2008-792-0471
Dok.: JJA40013

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 238 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 24. januar 2008.

Lene Espersen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 238 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes kommentere henvendelse af 17/1-08 fra ADVOKATERNE, København K., vedr. straffelovens kap. 24, jf. alm. del – bilag 120.”

Svar:

I henvendelsen, som omtales i spørgsmålet, foreslås der indsat en ny bestemmelse i retsplejelovens § 747, der skal give ofre for vold og forurettede i sager om forbrydelser mod kønsædeligheden ret til at afgive forklaring for en dommer, inden der er forløbet 60 dage fra anmeldelsen.

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har udtalt, at:

”[D]er i dansk ret gælder et grundlæggende princip om bevisumiddelbarhed, hvorefter bevisførelsen i straffesager som altovervejende hovedregel finder sted for den dømmende ret under hovedforhandlingen.

Efter retsplejelovens § 747 er der dog i visse tilfælde mulighed for at foretage indenretlig afhøring - også kaldet anteciperet bevisførelse - forud for hovedforhandlingen.

Der kan således efter § 747, stk. 2, foretages indenretlig afhøring, når det er påkrævet for at sikre bevis, som det ellers må befrygtes vil gå tabt, eller som ikke uden væsentlig ulempe eller forsinkelse vil kunne føres for den dømmende ret. Efter denne bestemmelse kan der bl.a. foretages indenretlig afhøring i tilfælde, hvor et vidne på grund af faktisk umulighed, f.eks. fordi vedkommende ligger for døden, ikke vil kunne afgive forklaring under en senere hovedforhandling. Bestemmelsen giver endvidere mulighed for indenretlig afhøring i tilfælde, hvor det må antages, at et vidne ikke vil være i stand til at afgive en sandfærdig forklaring under den senere hovedforhandling, f.eks. på grund af trusler.

Et offer for vold eller forurettede i en sædelighedssag vil således efter den nugældende bestemmelse i retsplejelovens § 747 kunne afhøres indenretligt forud hovedforhandlingen, såfremt det på grund af sagens karakter må befrygtes, at bevis i form af den pågældendes vidneforklaring ellers vil gå tabt.

Der følger endvidere af § 747, stk. 3, at der kan foretages indenretlig afhøring med henblik på at sikre bevis, såfremt den sigtede i sagen er varetægtsfængslet i isolation, sikringen af bevis vil kunne få betydning for spørgsmålet om isolationens ophævelse og væsentlige praktiske hensyn ikke taler imod.

Bortset fra de tilfælde, hvor et vidne på grund af faktisk umulighed ikke kan møde frem under den senere hovedforhandling, er det ikke formålet med en indenretlig afhøring i medfør af retsplejelovens § 747 at erstatte bevisførelsen under hovedforhandlingen. Et vidne, der har afgivet forklaring under et indenretligt forhør, skal derfor som udgangspunkt tillige møde op under hovedforhandlingen for at afgive forklaring for den dømmende ret, herunder også med henblik på, at den tiltalte i sagen og dennes forsvarer kan stille spørgsmål til vidnet.

Forslaget om en udvidet adgang til indenretlig afhøring vil derfor ikke fritage den forurettede i en volds- eller voldtægtssag for også under hovedforhandlingen at skulle afgive vidneforklaring. Forslaget vil tværtimod medføre, at forurettede skal afgive forklaring i retten to gange om det passerede, hvilket må antages at kunne være en yderligere belastning.

Hertil kommer, at forslaget vil være særdeles ressourcekrævende for anklagemyndigheden og domstolene, idet der i vidt omfang skal ske afhøring i retten af det samme vidne to gange i samme sag.

Forslaget vil i den forbindelse også kunne medvirke til en forøgelse af sagsbehandlingstiderne i disse sager, og herunder også til en længere sagsbehandlingstid i forhold til de målsætninger om tiltale-rejsning inden henholdsvis 30 dage, 60 dage og 4 måneder, som gælder i voldsager og i voldtægtssager.

Rigsadvokaturen kan på den baggrund ikke støtte forslaget.”

Justitsministeriet kan af de grunde, der er anført af Rigsadvokaten, tilslutte sig, at der ikke er grundlag for en lovændring som anført i spørgsmålet.

Det kan tilføjes, at justitsministeren om kort tid vil fremsætte et lovforslag vedrørende begrænsning af langvarige sigtelser og varetægtsfængslinger, hvori bl.a. vil indgå et forslag om at udvide mulighederne for anteciperet bevisførelse, herunder vidneafhøringer, i tilfælde, hvor dette vil kunne få betydning for spørgsmålet om ophævelse af en varetægtsfængsling.